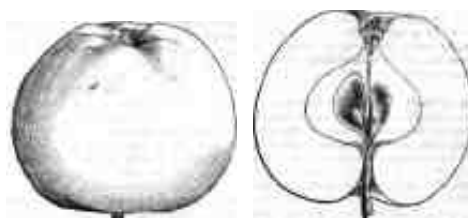

83. Reinette grise. (Graa fransk Reinet.)

Literatur og Synonymer:

1. Reinette toute grise (Triquel, Instruction pour les arbres fruitiers, 1653, p. 229).
2. Reinette grise double (Manger, Systematische Pomologie, 1780, I, p. 22, Nr. V).
3. Aechte graue französische Reinette (Diel, Kernobstsorten, I, 1799, p. 168).
4. Reinette grise (Mas, Le verger, t. IV, p. 157, Nr. 77). - id. (André Leroy, Dictionnaire de pomologie, Nr. 407). - id. (Catalogue descriptif des fruits adoptés par le congrès pomologique de France, 1887, p. 333).
5. Graue französische Reinette (Oberdieck, Illustriertes Handbuch der Obstkunde, Nr. 429). id. (Lauche, Deutsche Pomologie, I, Nr. 34).
6. Allmän grå Renett eller Läder-Renett (Eneroth, Handbok i svensk pomologi, 1866, p. 94).

Historie. — Der er megen Sandsynlighed for, at denne franske Reinet skriver sig fra det sextende Århundrede, da den allerede synes at have været udbredt i Frankrig, den Gang den blev beskrevet i 1653. Den har været meget udbredt og meget afholdt både i Frankrig og Tyskland, hvor den endnu har mange Dyrkere og er tilstede i alle Samlinger. Også her i Landet har den til henimod Midten af dette Århundrede været dyrket, især til Espalier.

Beskrivelse af Træet. — Træet gror i Ungdommen meget kraftig, og det opnår på Jordbund, der passer for det, en betydelig Størrelse og danner en temmelig høj, bredt hvælvet Krone. — Årsskud: temmelig talrige, noget udadgående, ofte meget kraftige, lange og tykke, uldede, lidt knæede, mørk brunrode, på Skyggesiden ofte lidt olivengrønne, med talrige afrundede, middelstore Lenticeller. — Bladknopper: små, brede, nogle ikke helt tilliggende, med røde, meget uldede Knopskjæl. — Blade: på Sommerskuddene meget store, runde eller rundovale, med tilføjet kortere eller længere Spids, stumpt savtakket, ikke dybt indskåren Rand, 20 mm. lang, tyk Bladstilk med linjeformede Axelblade; Bladene om Frugtknoppeme ere ofte langt ovale, andre ere indtil 110 mm. lange og smalle, med fint savtakket Rand. — Frugtknopper: temmelig store, afstumpet kegleformede, med brune, uldede Knopskjæl. — Blomster: temmelig store, middeltidlige, med lidt overliggende Kronblade, der udvendig ere violetrosenrøde, indvendig hvide med svagt lyserødt Skjær.

Frugtbarhed: stor.

Kultur. — Det meget kraftige Træ lader sig let opelske til halv- og højstammede Træer, som vi dog her i Landet ikke have Brug for, da Æblet her kun opnår sin fuldkomne Udvikling på Espalier og meget godt beskyttede Dværgtræer; det voxer bedst på kraftig, leret Jord, der er tilstrækkelig fugtig. På Doucin gror det godt og giver smukke Dværgtræer, der på beskyttede Voxesteder bære godt, og i ikke alt for ugunstige Somre give veludviklede Frugter.

Beskrivelse af Frugten. — Størrelse: middelstor, i bedste Udvikling 70 mm. bred, 59 mm. høj, almindelig 57 mm. bred og 47 mm. høj. — Form: fladrund eller stærkt afstumpet rund; altid mere bred end høj, ofte høj af Udseende; Bugen sidder på Midten, under den er den sædvanlig afrundet og noget flad i Stilkenden, over den aftager den hos de forskellige Exemplarer mere eller mindre imod Bægeret. Hos

enkelte Exemplarer fremtræde fem Kanter tydelig. Begge Halvdele temmelig ens. Tværnsnit ofte næsten rundt, undertiden lidt kantet. — Frugtstilk: 12—13 mm. lang, når ofte kun til Periferien, middeltuk, brunlig, lidt dunet, indleddet i en dyb, ikke ret bred, jævnt rustbeklædt Stilkgrube. — Bæger: lukket eller tildels lukket, grønt, uldet; Bladene lange, temmelig brede, i Bunden ofte lidt adskilte, indadbøjede og oprette; anbragt i en temmelig dyb, middelbred Nedsænkning imellem Folder, som ikke gå over Bægerranden, og hos nogle Frugter tillige Ribber, som kunne forfølges helt ned til Stilkgruben. Bægerhulen kegleformet. Støvdragerne midtstillede. — Hud: ru, græsgrøn, senere gulligrøn, på Solsiden ofte med lidt mat brunligrødt; Hudpunkter ere temmelig talrige, men ofte lidet synlige, da der over hele Frugten findes et tættere eller tyndere Overtræk af gråbrunlig Rust, der ofte kun består af sammenhængende Rustfigurer, der overalt pletvis tillade Grundfarven at komme tilsyne, men også kan bedække hele Sider af Frugten med et tæt Dække af meget ru Rust; i varme og solrige År, samt fra Espalier ved Mur, haves ofte Frugter, der kun hist og her ere lidt marmorerede med en let broncefarvet Rust og have meget tilfælles med en Guldreinet. Frugter fra Friland skrumpe i ugunstige Somre meget ofte, — Kjød: grønligt, undertiden gulligt, fint, saftigt, med en behagelig, vinagtig, tilstrækkelig sød Reinetaroma, der ofte minder om Moskus. — Kjærnehus: løgformet; Kamrene imod Stilken spidse, imod Bægeret runde eller afrundede, rummelige, oftest lukkede, indeholdende hvert 1 eller 2 ægformede, langt tilspidsede, brune, ofte svange Kjærner. Axehulen smal.

Modenhed. — Plukkes i 3dje Uge af Oktober eller så sildig som muligt. Den er tjenlig til at nydes fra Begyndelsen af Januar og holder sig, godt opbevaret, til hen i Foråret.

Kvalitet og Brug: Når Frugten er godt udviklet, er den Bordfrugt af første Rang.

Når denne gamle franske Reinet her medtages, så er det nærmest for at oplyse om, hvilken Sort der bør forstås ved det her i Landet så velbekjendte Navn »Reinette grise«, og at det er en Sort, som kun har sin Plads i Samlinger og kun tør anbefales til Dyrkning ved solrige Mure og Bræddevægge. Et andet Æble, som dyrkes her i Landet, og som ofte kaldes Reinette grise, er den her i Håndbogen under Nr. 32 beskrevne »*Graa Høstreinet*«, der ofte i sit Ydre kan have en Del tilfælles med Reinette grise, men som er en langt mere hårdfør Sort.